

ΜΥΤΙΛΗΝΙΟΣ

ΧΑΙΡΕ, ΡΩΣΣΙΑ!

Χέλιες φορὲς τὰ εἴπαν καὶ χέλιες φορὲς τὰ ξεῖπαν.

Χέλιες φορὲς τὰ ἔφτυσαν καὶ χέλιες φορὲς τὰ ἔγλυψαν τὰ ψέματά τους.

Τὰ ψέματά τους γιὰ τὴ Ρωσσία οἱ ἀστικὲς «ἀμερόληπτες» ἐφημερίδες.

Μὰ δὲ ντρέπουνται.

Μὰν εἶναι γαλκοπρόσωπες. Μάν εἶναι τὰ μέτωπά τους καπλαντισμένα μὲ τενεκέ.

Αὐτὸς εἶνε ὁ ἀστικὸς τύπος. Ο τύπος ποὺ ἀντιπροσωπεύει τὴν ἀστικὴ ἴδεολογία. Τὴν θαυμάσια αὐτὴ ἴδεολογία ποὺ τὰ θεμέλια της εἶναι: ἡ βέα μὲ τὴν ἀρπαγή, καὶ κορυφὴ της τὸ ψέμα μὲ τὴν ἀπάτη.

Α δὲν τους περνᾶ ἡ βέα, μεταχειρίζονται τὸ ψέμα.

Δὲν μπόρεσαν νὰ τους πνέξουν μὲ τὴ βέα τους Μπολσεβίκους, πολεμοῦν νὰ τους μηδενίσουν μὲ τὰ ψέματα.

Καὶ γιὰ ποιὸ σκοπό ἡ βέα; Καὶ γιὰ ποιὸ σκοπὸ τὸ ψέμα; — Γιατὶ δὲ θέλουν νὰ στερεωθῇ ἡ Μπολσεβίκη Ρωσσία.

Γιατὶ Μπολσεβίκη Ρωσσία θὰ πῆ γκρέμισμα τὴν ἀδικία, σκότωμα τὴν ἐκμετάλλεψη, συντριβὴ τὴ δικτατορία τῶν λέγων κηφήνων ἀπάνω στὰ ἐκατομμύρια τῆς ἀνθρωπότητος.

Γιατὶ Μπολσεβίκη Ρωσσία θὰ πῆ νὰ τρῶνε ὅσοι δουλεύουν. Θὰ πῆ νὰ μὴν τρῶνε ὅσοι δὲ δουλεύουν. Θὰ πῆ κάθε γερομάνηα ἀκλείσωτη καὶ λεύτερη γιὰ νὰ πένουν τὰ διψασμένα κοπάδια. Θὰ πῆ κλείσιμο στὸ φρε-

νοκομεῖο ἐκείνους πόὺ θέλουνε νὰ διαστοῦνε δικές τους τὰς κοινωνικὲς νερομάνηες. Θὰ πῆ τὰ γράμματα γιὰ δόλους. Η ἐπιστήμη γιὰ δόλους. Ο πολιτεισμός γιὰ δόλους. Η εἰρήνη γιὰ δόλους. — Ολοι ἔχουν διακέωμα στὴ δύωῃ μὰ κανεὶς δὲν ἔχει δικαίωμα ἀπάνου στὸ συνάνθρωπό του.

Αὐτὸς θὰ πῆ Μπολσεβίκη Ρωσσία. Οι ἀστοί μας δὲν τὴ θέλουν. Θέλουν τὴ διατήρηση τῆς σκλαβιᾶς, τῆς ἀθλιότητας, τῆς ἄκαρπης αἰματοχυσίας τῶν λαῶν. Εἶναι οἱ Φαργαντούνες καὶ οἱ ἀνθρωποφάγοι Καγγέθαλοι.

Χτύπησαν τὴ Ρωσσία μὲ τὰ ὄπλα. Τὴν ἀπόκλεισαν όλούθε. Τὴν ἔκαναν γὰ πεινάση, νὰ γυμνητέψῃ, νὰ κλέψῃ τὰ παιδάκια της ποὺ γελιάζεις γελιάζεις πεθαίναν ἀπὸ τὴν πεῖνα.

Καὶ σὰ δὲν τους πέρασε, σὰ δὲν μπόρεσαν γὰ τὴν πνέξιον, σὰ γκρέμισαν τὴν πολιτείαν της Μουζάκου, ποὺ τους ἔκανε γέγαντες ἡ διψα τῆς δικαιοσύνης, πολεμοῦντες μὲ τὰ δηλητηριασμένα σάλια τῆς ψευτικῆς γὰ τους παραστήσουν τάχα πώς βέβουνε ἀπὸ ἐσωτερικὸ ἐμφύλιο σπαραγμό. Ήταν ἀνάγκη νὰ γυρίσουν τὰ πνέματα τῶν λαῶν, ποὺ ἀπλώσαν τὰ χέρια τους ποός τὸ Πρωτεύον τῇλο.

Η τανάγκη ἀκόμα — φτύστε, ἀνθρώπους, κατάμεντρα τὴν ἀστεμία, — ήταν ἀνάγκη νὰ πουνε τὰ ψέματα, γιὰ νὰ κερδίσουν στὸ τεύχος τοῦ γρηματεστήρας δοσοι ειχαν ρουβλιά, γιὰ τὰ ξε-

ΜΥΤΙΛΗΝΙΟΣ

ΜΥΤΙΛΗΝΙΟΣ

Εβδομαδιαία ἐφημερίς σοσιαλιστικῶν ἀρχῶν.

Υπεύθυνος Διευθυντής Θ. Δ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ
Περιόδος Δ'. — Αριθ. 12.

Η συνδρομή μόνον δημόσια APRIL 12

: Μυτιλήνη, 7 Μαρτίου 1921

πουλήσουν μὲ απάτη στένες κήγετα.

Οποιοις δὲν πά πιστέζει αύτά, αὕτης διαδάση τάξια τάξια καὶ φύλλα. Οσα ψέματα εἰπαν, τάξια ψευσαν οι έδει. Ξανατρώνε τάξις ξερατιά τους, οι ψωραλέοι σκύλοι.

Εργάτες, απρατιώτες, χωρικοί, αύτοι οι μεγαλειόδειοι, και οἱ φίλοι τῆς δικαιοσύνης.

Ευπνήστε, φωτισθήτε, ἀγκαλιασθήτε, ψεθαρέψετε. Η θεολογείας Ρωσία δὲν πέφτει. Στερεώθηκε μάρμαρος και γρανίτης. "Εσπασε τους ὄγκοις της κεφαλαιοκράτειας και δουλεύει γιά τους σαλάβοις και τους λαούς.

Βήγι ακούτε πιά τους αστούς. Κάθε λεῖχη τους και ψέμα. Εκαθε χερονομία τους και απάτη. Βήγι διαβάζετε τέλος φευτιές τους. Ξεσκίζετε τέλος ἐφημερίδες τους.

Νὰ ὁ ήλιος. Ενας εἶναι ὁ ήλιος. Αγέτειλε μεγαλόπρεπος και ἀνέκητος ἀπὸ τὴν χωριάτειαν Ρωσία του Τολστόη και του Λενίν, και θὰ μεσουρανήσῃ ὅλοφωτος κ' ὀλόξεστος σὲ οὐλού τὸν κόσμο.

Περιμένετε τον, χαρετίζοντας τὴν ΕΚΟΖΙΛΗΝΗ Ρωσία, τὴν μητέρα τῶν λαῶν, τῶν φτωχῶν τῶν στρατιωτῶν, τῶν χωριέτηδων, τῶν τέμεων και τῶν σιταέων.

Θ.Δ.Θ.

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΗ ΡΩΣΙΑ

Μᾶς μιλάει ἔνας Οὐγγαρέζος ἀξιωματικός. Τοῦνομά του Λάζλο. Ήταν αὐχμάλωτος στὴν Ρωσία ἔτη χρόνια. Τώρα γύρισε στὴν πατρίδα του τὴν Οὐγγαρία, και δηγιέται ἔτσι δὲ τὰ Ρωσικὰ πράματα. Τὰ πέρονουμε ἀπὸ τὴν ἀστική Οὐγγαρέζικη ἐφημερίδα - Μάγκιαρο Οὐζάγια.

Γιὰ τὸν προκομένο ἐργάτη ἡ μερίδα τοῦ φωμοῦ εἶναι μιάμιση διὰ τὴ μέρα (χώρια γιὰ τὴ φαμίλια τοῦ). 100 δρ. πρέπει, 8 κομμάτια ζάχαρη 20 δράμια βούτυρο και 10 τσιγάρα, ροῦχα και παπούτσια ἀνάλογα μὲ τὴν ἐποχή, κατοικία στὰ ηλιακὰ και δερικὰ ἐργατικὰ σπίτια τῶν Σοβιέτ.

Οἱ ἀρρωστοὶ και οἱ γέροι ἀπολαβαίνουν φροντισμένη περιποίηση. Εχτὸς ἀπὸ τὴν ιατρική περιθαλψη, και τὰ γιατρικὰ, πέρονουν 1 δικά φωμά 3 αὐγά, κρέας, κονσέρβες, γάλα, σουκολάτα, κι' ὅτι ἄλλο τοὺς χρειάζεται.

Η φροντίδα τῶν Σοβιέτ γιὰ τὴν καλυτέρευη τῆς ζωῆς τοῦ ἐργάτη, μέρα μὲ τὴ μέρα δυναμώνει. Αὐτὰ γίνονται ἐδῶ και τρεῖς μῆνες. (Καὶ μάλιστα ὑστερα ἀπὸ τοιῷ χρονώ ἀποκλεισμὸς και ἀκατάπαυτη ἐνοπλη ἀμυνα ἐνταστούς ληστὲς τῆς Διτικῆς Εύρωπης.)

Δὲν υπαρχουν καφενεῖα. Μόνο λέσκες μὲ κονσέρτα και κινητάργαφο. Τὸ θέατρο δὲν ἀπολείπει οὔτε μιὰ μέρη. Γιὰ νῦ τ' ἀπολάψεις διμως πρέπει νάσαι ἐργάτης. Τὰ χοήματα δὲν περνοῦνται. Γι' αὐτὸ κι' οἱ Μπολεσβίκοι τὴν ἀφήσαντες στοὺς μεριγοὺς κηφήνες, γιὰ νι τὰ εάνοντα μπλάστροι στὸν ἀφαλό τους. Οἱ αὐχμάλωτοι τοῦ πολέμου γυνοίζουνται λέφτερα. Γρῶνται και ντύνονται καλά. Μόνο ἀπὸ γυναικα ὑποφέσουν, γιατὶ δὲν ἔχει πούνεια. Αματ διμως ἀγαπηθοῦν ἀπὸ Ρωσίδα παντρεύονται και πέρνουν κατοικία κι' ἐπιπλα.

Ολα τὰ παιδάκια στὸ σικολείδ. Ακόμα και οἱ μεγάλοι, ἐργάτες και στρατιώτες, εἶνε υποχρεωμένοι νικούντε διάφορα μαθήματα. Οποις δὲ ξέρει ἀνύγνωστη και γραφή πρέπει νι μάθει. Α δὲ θέλει νι μάθει, μπαίνει σὲ βαριὲς δοκιλίες. Ενοεῖται ότι η διδασκαλία γίνεται μὲ τέτοι τούτο πυὸ εἶνε διασκέδαση. Μὲ κινηματόγραφο, μὲ θέατρο, μὲ εικόνες, μὲ χίλια δυὸ ἐποπτικά μένα. Οἱ λαϊκές μάζες τρελαίνονται γιὰ τὸ Λενίν και τὸν Τρότσκυ. Τοὺς λατρεύουν. Μιὰ φορα βρέθηκε σὲ μιὰ δημοτικὰ τοῦ Τρότσκυ. Βάστας ωτώ ώρες. Ο λαὸς ποὺ τὸν ἀκούγε, σχι μόνα δὲν κουράστηκε, μὰ και τὸν χεροκροτοῦσε τρελλὸς ἀπὸ ἐνθουσιασμὸ.

Οἱ συγχραφιάδες και καλιτέχνες (ζουγαράφοι μουσικοὶ ἀρχιτέχτονες ἀρτίστες) κατοικοῦντες σὲ ίδιαίτερο εύρυχωρο σπίτι μὲ μετατις ἐφκρίτες τους. Γιὰ τὸ δημοσίεμα τῶν ἐργων τους φροντί-

ξει τὸ Κράτος

Η Σοβιετική Ρωσία βαστά στὰ χέρια της τεράστιο πλούτο ἀκό πρώτα ὑλικά. Η ξυλεία της, τὰ μαλιά, τὰ δέρματα, είναι τόσα ποὺ δλη ἡ Εβρώπη μπορεῖ νὰ ἐφοδιαστεῖ. Σιτάρι ἔχει περίσσεμα μὰ δὲν τὸ βγάζει. Τόχει γιὰ τοὺς ἐργάτες της. Ολοὶ μπερδοῦνται καὶ ζουνε καλά. Φτάνει νὰ δουλεύουν κατὰ τὴ δύναμη τους. Ο Μπολσεβικισμὸς δὲν πέφτει πιὰ στὴ Ρωσία. Ρίζωσε μὰ γιὰ πάντα. Μετὰ Ἑνη—μῆνες θὺ γυρίσω ἔκει μὲ τὴ γυναικα μου γιατὶ δὲν μπορῶ νὰ ζήσω πιὰ στὴν ἀρωστημένη τούτη Εβρώπη. Στὴ Σοβιετική Ρωσία ἡ ξυνὴ γίνεται ἀπὸ τὴν ἐργασία καὶ μόνο ἀπὸ ἀφτὴ. Η ψεφτιὰ, ἡ ὑποχρισία, ἡ ἀλεπονδιὰ, ἡ κατατοσύνη καὶ ἡ ἐκμετάλειψη δὲν ἔχουν ἔκει πέραση.

ΜΕ ΤΗΝ ΤΣΙΜΠΙΔΑ ΜΑΣ

ΚΑΙ ΟΥΣΙΑ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑ.

Η «φιλεογατικὴ» Κυβέρνηση ἐπιστράτευσε τοὺς ἀπεργούς, ἀκόμα καὶ ἔκεινους ποὺ δὲν ὑπείχαν στρατιωτικὴ ὑποχρέωση. Οἱ ἀπεργοὶ καὶ πάλιν δὲν πᾶνε νὰ δουλέψουν. Μά ἀπὸ τὴν ἐπιστράτεψη τῶν ἀπεργῶν βγαίνει ἔνα συμπέρασμα. Ο ἐργάτης στὴν κοινωνία ἀντὶ εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ δουλεύῃ καὶ νὰ πεινᾶ. Καὶ εἶναι ὑποχρεωμένος ὅχι μόνο ἀπὸ τὸ νόμο τῆς ἀρατικῆς βίας. Ο τελευτέος αὐτὸς νόμος δὲν εἶναι ἄλλο τίποτε, παχὺ ἡ θέληση τῶν κεφαλαιούχων. Απ' ἔδω βγαίνει καὶ ἔνα ἄλλο συμπέρασμα: Σωτηρία δὲν ὑπάρχει, παρὰ νὰ ἀντικατασταθῇ ἡ θέληση αὐτὴ τῶν δλίγων ἀπὸ τὴ θέληση τῶν πολλῶν. Ας ἔνυπνήσουν λοιπὸν οἱ ἐργάτες καὶ ἀς ἐπιβάλουν τὴ θέλησή τους. Η θέληση τῶν ἐργατῶν ὡς νόμος, εἶναι πιὸ δίκαιος ἀπὸ τὴ θέληση τῶν κηφήνων, γιατὶ προέρχεται ἀπὸ τὴν πλειονοψηφία. Εκτὸς δηλαδὴ ποὺ εἶναι δικαιότερος κατ' ουσίαν, εἶναι δικαιότερος καὶ κατὰ νομικοὺς τύπους. Τί λέτε, κύριοι δικηγόροι;

ΠΩΙΟΙ, ΘΑ ΠΑΡΟΥΝ ΤΗΝ ΠΟΛΗ.

Ο «Ἐλ. Τύπος» τηλέων τὰ δόντια του φωνάζει γεμάτος πατριωτικὸ ἐνθουσιασμό: «Η Κωνσταντινούπολις ἡ τέφχα!...». Αντε λοιπὸν, κ. Καβαράκη. Εμικαὶ μποστά. Θὰ σὲ ἀκολουθήσουν ὅλοι οἱ πατριῶται ἐργοστασιάρχες, ἐφοπλιστὲς, τραπεζῖτες καὶ μεγαλέμποροι. Ο λαὸς δὲ θἄρθη, γιατὶ θέλει νὰ ἡσιχάσῃ πιὰ. Επειτα δὲ βγάζει καὶ κανένα δόφελος ἀπὸ τοὺς πατριωτικὸν αὐτοὺς πολέμους: εις. Εκεῖνο ποὺ κέρδισε ἵσα με σήμερι, εἶναι δρίδες καὶ λογχισμοὶ μέσα στάντερά του, ἐκπόνεψη τῶν κοριτσιών του ἀπὸ αἷς ποὺ δὲν πάτε στὸν πόλεμο, θάνατος ἀπὸ

πεῖνα καὶ υῆμαγμα. Αντε, κ. Καβαράκη. Πᾶρε τοὺς πατριῶτες καὶ τράβα. Θέλεις νὰ σὲ κάνω τὸν κατάλογο τῶν Μυτιληναίων πατριωτῶν;

ΚΑΛΩΣ ΜΑΣ ΗΡΘΕ.

Καλωσορίζουμε τὸν κ. Σπηλιωτόπουλο, ὅχι ὡς διοικητὴ (καλύτερα θὰ περούσαμε δίχως αὐτὴ τὴν πολυτέλεια), ἀλλὰ ὡς πρόσωπο. Σύγκαιρα τοῦ ὑποδεικνύουμε καὶ τὸν καλύτερο τρόπο γιὰ νὰ γείνῃ ἄξιος τῆς ἀποστολῆς του, ὡς ἀνθρώπου. Νὰ ξητήσῃ τέλειο λίσμὸ τοῦ τριλέπτου, νὰ μᾶς τὸν δώσῃ καὶ ἐμᾶς, καὶ μὲ τὸ περίσσευμα να νοίξῃ ἔνα ἄσυλο τῶν παιδιῶν ποὺ γυρίζουν στὸ δρόμο, θύματα τῆς ἐκμεταλλεύσεως διαφόρων κατεργάσιμων. Αν-δ-κ. Σπηλιωτόπουλος τάποφασίση αὐτὸ κατ' ἀρχῆν, πάλι. ἐδῶ εἰμαστε για νὰ δώσουμε καὶ σχέδιο προγράμματος του ἀσύλου.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΔΩΡΕΑΝ

Μέσα στὴ Σαρακοστὴ διευθυντής μας θάρχιση νυχτερινὰ σοσιαλιστικὰ μαθήματα.

Οσοι ἀπὸ τοὺς ἐργάτες, τὶς ἐργάτοις, τὰ ἐργατόπαιδα καὶ τεὺς ὑπαλλήλους, μικροὺς καὶ μεγάλους, θέλουν νὰ παρακολουθήσουν τὰ μαθήματα, νάγκουνται στὸ Γραφεῖο μας νὰ δηλώνουν.

Θέλουμε νὰ δοῦμε πύσοι θὰ μαζευτοῦνε, ἀνάλογα νὰ πιάσουμε καὶ τὸ μέρος.

Τὰ μαθήματα θάναι ἄπλα. Θὰ τὰ καταλαβαίνουν καὶ εἰ γαμάληδες.

«ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ» — «ΝΕΑ ΖΩΗ»

Οποιος θέλει νὰ μαθάινει τὴν παγκόσμια κοινωνικὴ ἐπαναστατικὴ πρόσοδο μὲ τὴν ἀλτηθινὴ τις εἰδηροειδῶν, νὰ μορφώνεται κομμουνιστικα καὶ νὰ γελᾷ μὲ τὶς ψευτίες καὶ τὶς σαχλαμάδες τοῦ ἀστικοῦ τύπου, ἀς ἐγγράφεται στὰ «Κομμουνιστικὰ» περιοδικά.

Τὸ Γραφεῖο μαζάντ προσωπεύει δύο: Τὴ «ΝΕΑ ΖΩΗ» καὶ τὸν «ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ», τὸ ἔνα καλύτερο ἀπὸ τὸ ἄλλο. Τὸ ἔνα συμπληρώνει τὸ ἄλλο. Καὶ φτιγά. 10 δραχμὲς συνδρομὴ τὸ χρόνο.

Πρωτιμῆτε πάτιοτε τὰ ἀγρά ποτὰ τοῦ κ.

= ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΨΑΡΕΛΗ =
Κνησικὴ Ἀγορά — κάτωθεν Ἀγίου Θεοφάνειος

Μεγάλη δδοντοῖαρικὴ ιλινικὴ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ
(Ιωάννη Πολ. Νοσοκομείου—όδος ἀγίου Θεοφάνειος)

Μεγάλα Καταστήματα
ΑΔΕΛΦΩΝ ΛΑΛΕΛΗ & Π. ΑΝΤΩΝΙΟΥ
(Άγιος Συμεών)